

Kod modułu	M_WE_SEM7 CHKON 1
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Choroby koni. Blok I Equine diseases. Block I
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	Obowiązkowy
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne i niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	6,0 (3,0/3,0)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Zbigniew Grądzki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Epizootiologii i Klinika Chorób Zakaźnych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie. Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt, Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Gospodarskich i Koni Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Przekazanie studentom wiedzy, oraz wykształcenie umiejętności praktycznych, niezbędnych do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, dotyczących etiologii, epidemiologii, patogenezy, diagnostyki, terapii i profilaktyki chorób zakaźnych i niezakaźnych koni oraz zasad postępowania administracyjnego w przypadku podejrzenia oraz potwierdzenia wystąpienia choroby zakaźnej podlegającej obowiązkowi zwalczania lub rejestracji
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Wymienia, opisuje, interpretuje przyczyny, objawy kliniczne i zmiany anatomopatologiczne u koni w przebiegu chorób zakaźnych i niezakaźnych koni
	W2. Rozumie patogenezę oraz zna zasady diagnostyki przyżyciowej i pośmiertnej, terapii i profilaktyki chorób zakaźnych i niezakaźnych koni
	W3. Zna zasady postępowania urzędowego w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia chorób podlegających obowiązkowi zwalczania i rejestracji
	Umiejętności:
U1. Potrafi przeprowadzić dochodzenie epizootyczne, w tym wywiad, badanie kliniczne i badania dodatkowe w celu rozpoznania chorób zakaźnych i niezakaźnych koni u pojedynczych osobników i w grupie zwierząt	

	U2. Potrafi przeprowadzić właściwe postępowanie lekarsko-weterynaryjne w odniesieniu do chorób zakaźnych i niezakaźnych koni stwierdzonych u pojedynczych osobników i w grupie zwierząt
	U3. Potrafi udzielić pomocy koniom w stanach nagłych
	U4. Stosuje właściwy tryb postępowania administracyjnego w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia chorób podlegających obowiązkowi zwalczania i rejestracji
	Kompetencje społeczne:
	K1. Przestrzega zasad etyki zawodowej
	K2. Posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności zawodowych
	K3. Posiada umiejętność efektywnej komunikacji interpersonalnej, oraz działania w warunkach niepewności i stresu
Wymagania wstępne i dodatkowe	Przestrzeganie zasady sekwencyjności przedmiotów klinicznych zgodnie z uchwałą Kolegium Wydziałowego

<p>Treści programowe modułu</p>	<p>Program wykładów (choroby zakaźne koni)</p> <p>Etiologia, epidemiologia, patogenez, objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne, rozpoznawanie, rozpoznanie różnicowe, leczenie, profilaktykę i zwalczanie wybranych, najważniejszych chorób zakaźnych koni, uwzględnionych w wykazie Światowej Organizacji ds. Zdrowia Zwierząt (OIE) oraz w załącznikach do krajowej Ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym: Afrykański pomór koni, wirusowe zapalenie tętnic, zakażenia herpeswirusowe (EHV1, EHV4, EHV3), grypa koni, żoły, wybrane choroby zakaźne układu nerwowego koni - gorączka Zachodniego Nilu, zakaźne zapalenia mózgu i rdzenia, wybrane choroby zakaźne źrebiąt – rodokokoza.</p> <p>Program ćwiczeń (choroby zakaźne koni)</p> <p>Postępowanie lekarsko-weterynaryjne, w tym leczenie objawowe i etiotropowe oraz zasady diagnostyki laboratoryjnej i profilaktyki swoistej i nieswoistej wybranych chorób zakaźnych koni, ważnych z punktu widzenia lekarza klinicysty, w tym niedokrwistość zakaźna koni, zakaźne zapalenie macicy klaczy, salmonelloza, choroby grypopodobne, zakaźne zapalenia naczyń chłonnych, nosaczna, tężec, zakaźne choroby płuc źrebiąt, biegunki noworodków, posocznica (kulawka) źrebiąt</p> <p>Program wykładów (choroby wewnętrzne koni)</p> <p>Postępowanie w nagłych wypadkach u koni. Intensywna terapia koni dorosłych w stanach zagrożenia życia pacjenta. Metody podawania leków. Etiologia i patogenez chorób morzyskowych. Choroby jamy ustnej i przełyku. Etiologia i patogenez ochwatu i mięśni ochwatu. Zaburzenia gospodarki wodno-elektrolitowej i równowagi kwasowo-zasadowej, niedobory witaminowe i mineralne. Choroby układu oddechowego koniowatych cz. 1..Choroby układu oddechowego koniowatych cz. 2..Choroby serca i układu krążenia. Najczęstsze choroby endokrynologiczne koniowatych. Choroby układu nerwowego cz.1. Choroby układu nerwowego cz.2. Zespół hiperlipemiczny i przewlekłe zapalenie nerek u koni. Choroby krwi i układu krwiotwórczego koni. Wybrane choroby źrebiąt i młodzięży.</p> <p>Program ćwiczeń (choroby wewnętrzne koni)</p> <p>etiopatogeneza, symptomatologia, diagnostyka, diagnostyka różnicowa, zapobieganie oraz leczenie wybranych chorób niezakaźnych koni, w tym: choroby układu oddechowego, układu krążenia, układu pokarmowego, układu wydalniczego, ochwat, miopatie, postępowanie zachowawcze w morzyskach, zasady postępowania w intensywnej terapii chorób</p>
---------------------------------	---

	wewnętrznych koni, zaburzenia metaboliczne, diagnostyka laboratoryjna wybranych zaburzeń narządowych i układowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura podstawowa (Choroby zakaźne i choroby wewnętrzne koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gliński Z. red.: Choroby zakaźne zwierząt I. Epizootiologia ogólna. Wyd. AR Lublin, 1999 2. Kita J., Kaba J. red.: Podstawy epidemiologii weterynaryjnej. Wyd. SGGW, Warszawa 2008 3. Winiarczyk S., Grądzki Z. red.: Choroby zakaźne zwierząt domowych z elementami zoonoz. Lublin, 2000 4. Dietz O., Huskamp B.: Praktyka kliniczna: Konie. Galaktyka, Łódź, 2008 5. Strasser H.: Ochwat, Warszawa 2007 6. Madej E., Riha T., Lutnicki K.: Choroby kolkowe koni. Wyd. UP Lublin 2011 <p>Literatura uzupełniająca (Choroby zakaźne i choroby wewnętrzne koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sellon D.C., Long M.T: Equine infectious diseases. Saunders, Elsevier, St. Louis, Missouri 2007 2. Robinson N.E: Current therapy in equine medicine. Saunders, Elsevier, St. Louis, Missouri 2003 3. Knottenbelt D.C.: Equine neonatology medicine and surgery. Saunders, Elsevier, St. Louis, Missouri 2004 4. Knottenbelt D.C, Pascoe R.R.: Color atlas of diseases and disorders of the horse. Mosby, Elsevier, 1994 5. Rush B., Mair T.: Equine respiratory diseases. Blackwell Science, 2004 6. McAulife S.B., Slovis N.M.: Atlas chorób źrebiąt. Elsevier 2010 7. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne i praktyczne, zajęcia terenowe, demonstracje i pokazy praktyczne, konsultacje

<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>W.1, W.2 Bieżąca ocena studentów podczas ćwiczeń, zaliczenie w formie pisemnej oraz ustnej. Pytania zaliczeniowe obejmują materiał prezentowany na wykładach i ćwiczeniach. Pojedynczy zestaw pytań obejmuje trzy pytania otwarte, na które student musi udzielić syntetycznej odpowiedzi w czasie łącznym 30 min. (10 min. na pytanie). Każde pytanie oceniane jest w skali punktowej od 0-5 pkt. Zasady przeliczania punktów na oceny podane są w regulaminie zaliczenia przedmiotu. Uzyskanie przez studenta liczby punktów poniżej 9 jest równoznaczne z brakiem zaliczenia materiału teoretycznego w ramach danej dyscypliny i w danym podejściu.</p> <p>U.1, U.2 Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta w trakcie zaliczenia praktycznego. Zaliczenie części praktycznej odbywa się w obecności zwierząt (koni) podczas zajęć zblokowanych dla danej grupy studenckiej lub w trakcie regularnych ćwiczeń, podczas których wydziela się czas na kształcenie umiejętności praktycznych. Tego typu zajęcia realizowane są metodą hybrydową, tj. na sali ćwiczeniowej oraz w pomieszczeniach stajennych przy pełnym zachowaniu zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bioasekuracji. Ocena umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych dokonywana jest na podstawie obserwacji studenta w trakcie rozmowy z właścicielem zwierzęcia, wykonywania przez niego procedur badania klinicznego, procedur diagnostycznych oraz podstawowych zabiegów lekarsko-weterynaryjnych u koni, wyspecyfikowanych w wykazie umiejętności studenta (day one skills). Każdy student zobowiązany jest do wykazania się umiejętnościami praktycznymi w odniesieniu do trzech wskazanych przez prowadzącego zajęcia procedur. Ocenę wystawia osoba nadzorująca ćwiczenia praktyczne. Zasady oceny punktowej poszczególnych zadań oraz zasady przeliczania liczby punktów na ocenę końcową są analogiczne jak w przypadku zaliczenia części teoretycznej.</p> <p>U.3 Ćwiczenia symulacyjne dotyczące postępowania w przypadku stwierdzenia chorób podlegających obowiązkowi zwalczania w oparciu o plany gotowości. Ćwiczenia prowadzone są w formie seminaryjnej. Tworzona jest hipotetyczna sytuacja epizootyczna dotycząca podejrzenia lub stwierdzenia choroby zakaźnej podlegającej obowiązkowi zwalczania lub rejestracji. Studenci dokonują analizy aktów prawnych regulujących postępowanie administracyjne w odniesieniu do konkretnych jednostek chorobowych oraz planują scenariusz postępowania powiatowego lekarza weterynarii, uwzględniający wizytę w gospodarstwie i wywiad epizootyczny, pobieranie próbek do badań laboratoryjnych, transport materiału zakaźnego do laboratorium, interpretację wyników badania laboratoryjnego oraz postępowanie urzędowe w przypadku podejrzenia choroby i</p>
---	--

	<p>stwierdzenia ogniska choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania. Istotą ćwiczeń symulacyjnych jest merytoryczna dyskusja prowadzącego ze studentami, a zaliczenie polega na ocenie poprawności rozumowania studentów, wcielających się w rolę poszczególnych interesariuszy urzędowego postępowania administracyjnego (właściciel zwierzęcia, lekarz wolnej praktyki, kierownik laboratorium, powiatowy lekarz weterynarii).</p> <p>K K.1, K.2, K.3 Obserwacja i ocena postawy studenta podczas zajęć dydaktycznych. Student oceniany jest poprzez analizę jego podejścia do właściciela zwierzęcia, umiejętności prowadzenia rozmowy z właścicielem, zdolności do współpracy z innymi lekarzami wet. oraz umiejętności podejmowania decyzji i działania w warunkach stresu.</p>
Bilans punktów ECTS	<p>Kontaktowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udział w wykładach – 45 godz. • Udział w ćwiczeniach – 45 godz. • Udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia – 2 godz. • Obecność na zaliczeniu – 2 godz. <p>Razem 3 pkt ECTS</p> <p>Niekontaktowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych – 35 godz. (1,4 ECTS) • Przygotowanie do zaliczenia – 20 godz. (0,8 ECTS) • Studiowanie piśmiennictwa – 20 godz. (0,8 ECTS) • Razem 3 pkt ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<ul style="list-style-type: none"> • Udział w wykładach – 45 godz. (1,4 ECTS) • Udział w ćwiczeniach – 45 godz. (1,4 ECTS) • Udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia – 2 godz. (0,1 ECTS) • Obecność na zaliczeniu – 2 godz. (0,1 ECTS) <p>Razem 3 pkt ECTS</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 – B.W3. ++ W2 – B.W2. ++ W2 – B.W3. ++ W3 – B.W8. +++ U1 – B.U2. ++ U1 – B.U3. ++ U1 – B.U6. ++ U1 – B.U19. +++ U2 – B.U13. ++ U3 – B.U4. + U4 – B.U8. +++ K1 – K2 ++ K2 – K7 ++ K2 – K8 ++ K3 – K10 ++</p>

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena zaliczeniowa z przedmiotu Choroby koni, Blok I stanowi średnią arytmetyczną wyliczoną z ocen cząstkowych uzyskanych z chorób zakaźnych i chorób wewnętrznych koni. Ocena ta jest później brana pod uwagę przy wyliczaniu oceny z egzaminu końcowego, będącej średnią arytmetyczną cząstkowych ocen zaliczeniowych uzyskanych w ramach poszczególnych dyscyplin. Waga oceny z bloku I wynosi 50%.
---	--